אמן הזמר והצחוק

ג'ורג' אולמר

הגבר רחב-חכתפיים, בעל פני ה־מתאגרף, הבלורית הבלונדית הקצוצה והחליפה הכחולה לא נתן את הופעת הבכור־רה שלו בערב יום השלישי של השבוע ש־עבר, אם כי כך נכתב במפורש במודעות. היתה זאת הופעתו השנייה בארץ מאז רדתו, 24 שעות קודם לכן, מן המטוס בלוד. כי ג'ורג' אולמר ידע מה עליו לעשות בבואו ארצה בין כוונתילה לניצנה: להופיע בפני חיילי צה"ל.

כך קרה שהופעת הבכורה האמיתית של אולמר היתה בתיבת נוח לפני קהל חיילים וחיילות מריעים ורוקעי רגליים מרוב התי־להבות. מה שלא מנע אותה תגובה בדיוק מהקהל המפואר של הופעת בכורה באולם רמה הענקי ברמת־גן, שהיה מלא מפה אל פה (ליתר דיוק: מאוזן אל אוזן ומעין אל עין), שבא לשמוע ולראות את מלך הזמר והצחוק — ג'ורג' אולמר.

* * *

אולמר, שלווה תזמורת ג'ז ופסנתי־רנו הפרטי מפאריס, ריימונד לפר (אותו הציג אולמר, בזכות תסרוקתו, כ„אחיו של מארלון בראנדו"), ריתק את הקהל משך כל הופעתו, משך ממנו רעמי צחוק ללא הרף, החל מן הרגע בו חיקה את המנגן במועדון הלילה הזול השואף לגדולות ואינו יכול להשיגן ועד לסיום שהיה, כמובן, פיגאלה (ראה משמאל).

אולמר הראה בהעזיות, תנועות ידיים ו־כמה כעכועי גרון מה קורה כאשר התרגום לסרט הלועזי אינו בא במועד הנכון, מה קורה כאשר גרמני נותן קולו בשיר, וכמובן, מה קורה, כאשר ג'ורג' אולמר מחקה זמרי פלמינגו ספרדיים.

* * *

אולמר אינו מלווה תזמורת ג'ז בל־בד. תוספת חשובה אחרת לתכניתו היו הרקדנית רחל נדב והזמרת חנה אהרוני. שתה שרחל נדב הבליטה כריקודיה המזרחיים את כל הניגוד בין מזרח למערב, נועד לחנה אהרוני תפקיד אחר: היא השלימה ביניהם.

חנה היפהפיה הופיעה לבושה בשמלת לובן, מתוכשטת בעדיים תימניים. חשפה שתי שורות שיניים צחורות ופתחה במב־טאה הגרוני ב„אני, זכריה בן עזרא" (כו עלול האל לקיים אשר הבטיח, ולהביא את המלך המשיח).

כתלבושת שנייה (חזיית ספטה בז' וח־צאית שחורה שאינה אלא פיסת כד עטורת ריקמה) השמיעה חנה את „שחורה אני ונא־וה" על פני שלוש וחצי אוקטבות, בקול שעבר מלחש זך לזעקה מתמשכת שהרעידה את האולם.

* * *

בתכנית לא חסר גם השיר האקטו־אלי. שרה חנה בקולה המרונן: „נפט, נפט, נפט — נפט זורם בחולייקאת... תוציאו לחם מן הארץ, נפט תוציא כבר חו־לייקאת."

פיגאלה

(כל הזכויות לתרגום העברי שמורות)

מי־מזרקה, תחנת תת־קרקע, מסעדות אין־מספר — פיגאלה!

שלט מכריז: „האופנה של פאריז." זו דמותה של כיכר — פיגאלה!

גבר אוים ששרירין מתפתלים משקלות מרים.

זמר מוזר קבצנים עם גיטאר ברחובות שרים

אור בחלון של חדרי המלון, רק שעה שם שוהים — פיגאלה!

עד אור היום השירה עוד תיהום, מכתי־שעשועים — פיגאלה!